

D'aleshores ençà

Un enigma sense solució

Tot llegint Proust, hom s'adona que els temps no han canviat pas gaire pel que fa a les coses afectives. No voldríem pas haver de dir que allò que s'en diu "amor" sigui quelcom innat o immanent: ben segur que és un fet cultural. I els fets culturals evolucionen. O no. I, pel que es veu, no ho han fet per aquest costat. Si bé ara parlem, amb una certa llibertat, d'assumptes sempre o quasi sempre bandejats deliberadament, la parella humana continua essent un enigma gairabé sense solució.

Bergman o Fassbinder van filant prim i tocant fons, i la gent mitjanament capficada en la problemàtica de la seva existència amb d'altres sent que hi troba una síntesi tot sovint molt encertada de les dificultats humanes per fer-se entendre amb el proïsme. La parella sol presentar una existència tranquil·la, amb poques cabòries. Només cal apronfundir una mica per saber qui dels dos ha deixat de ser el que volia ser, qui es resigna a ser el que sempre ha estat, i qui ha deixat àdhuc d'ésser el que era i ja no és quasi res pel tal de salvar una identitat dual. Però, que n'hi ha d'identitats duals?

Potser se'm podria refutar tot això, dient que el món ha anat endavant sempre amb parelles a estones en desavinença. A més a més diuen Bergman planteja una problemàtica molt d'altri, Proust és un malaltís i decadent, i les circumstàncies socials han estat ben diferents...

Però els llegim sentint-los a prop; tot tancat el llibre, tot sortint del cinema, sentim que ens va pujant una impotència d'anys ençà, des de començaments de la nostra cultura, impotència crec que cap doctrina social ni ètica d'aquesta banda de món pugui resoldre per més capdavantera que es presenti i, pel que sembla, cap a l'altre costat tampoc les coses van gaire millor.

Posem el cas de la ja gastada per mal plantejada problemàtica de la dona. El marxisme, del caire que sigui, no pot assolir íntegrament la tal problemàtica perquè és fet per homes, i és ben clar que els homes no renunciaran mai als seus privilegis. D'altre banda, la dona en estat de submissió pot fer ben poc per assolir íntegrament la seva condició humana sense haver de recórrer a les clàssiques enganyifes que qualsevol ésser usa: és la secular "feminitat".

Si l'home perd el que per a ell és natural, —per a nosaltres privilegi— no serà per a ell un símbol de la seva decadència? Això és fins ara el que s'ha donat quan la dona ha volgut intentar abastar tota la seva integritat. La tasca per fer sembla avui impossible, i aquell o aquella que heroicament vol fer la relació equilibrada acaba autodestruint-se. No hi ha pas gens de desengany en això. Veure Fassbinder és veure un retall de veritat, i, si la veritat fa mal, el mal pot ésser un símptoma de redempció.

Carme Mínguez i Fusté

Desde este 1er número del 9 PAIS la
CADENA DURAN saluda a sus clientes

HOTEL DURAN

RESTAURANTE TIPICO

GARAGE

CALLE LASAUCA, 5

☎ (972) 50 12 50

FIGUERAS

(GERONA) ESPAÑA

HOTEL

President

**RESTAURANT
CATALAN**

apart.75 - tel. 50 17 04 - telegram: President

FIGUERAS

**RESTAURANTE TIPICO
AGUAS SULFUROSAS
GRAN PARQUE
CAPILLA**

la merce park hotel

Cra Figueras La Junquera km. 775 ☎ (972) 50 27 04 ext. 23

CAMPANY (Gerona - España)

**RALLYE
HOTEL**

**RESTAURANTE — SNACK-BAR
ESTACION SERVICIO — GARAGE**

cruce carretera Francia - tel. 50 13 00
FIGUERAS (Gerona)